

17 гозъ за да укори Бога живаго. Наистина, Господи, Ассирийски-тъ царе запуштихъ народы-тъ, и земіж-тъ имъ, И хвърлихъ въ огнь богове-тъ имъ; защото не бѣхъ богове, но фдѣло на човѣчески ржцѣ, дърва и камене: за това губихъ. Сега прочее, Господи Боже нашъ, отърви ни, молѧ ся, отъ ржжатъ му: "за да познаѣтъ всички-тъ царства на земіж-тъ, че ты си Господь Богъ единъ.

20 Тогазъ проводи Исаия Амосовъ сынъ до Езекій, и рече: Така говори Господь Богъ Израилевъ: "Чухъ *което си ся помолилъ менъ противъ Сенахирима Ассирийски-тъ царь. Това е слово-то което Господь говори за него.

"Уничики тя, присмѣти ся, дѣвицата, дъщеря-та Сионова:
"Задъ тебе къвихъ съ главъ Иерусалимска-та дъщеря.

22 Кого си укориъ и похулилъ ты?
И противъ кого си възвысилъ гласъ,
И си надигнълъ высоко очи-тъ си?
Противъ *Святаго Израилева.

23 "Господа си укориъ ты чрѣзъ посланици-тъ си, и рекъ си:
"Съ множество-то на колесницы-тъ си
възлъзохъ азъ
Вързъ высочинъ-тъ на горы-тъ,
Вързъ ребра-та на Ливанъ:
И ще изсѣкъ высокы-тъ му кедры,
Избранны-тъ му елхи:
И ще влѣзъ въ крайни-тъ му обиталища,
Въ джравж-тъ на неговъ-тъ Кармиль:
24 Азъ ископахъ, и пихъ чужды води:
И съсъ стажкъ-тъ на нозѣ-тъ си,
Изсушихъ всички-тъ рѣки на *обсадени-тъ.

25 Не си чулъ че *азъ направихъ това
отдавна, и отъ древни дни опрѣдлихъ това?

А сега свършихъ това,
Така *щото ты да обрашашъ утвърдены
градове ^и купове на развалини.

26 За това жители-тъ имъ станахъ без-
силни.
Уплашихъ ся, и посрамихъ ся:
Бѣхъ трѣва на поле-то, и злакъ,
И *трѣва на кѫщнъ покривъ,
И ^изито прѣпърлено прѣди да стане
трѣсть.

27 Но *азъ знаѣхъ жилище-то ти,
И исходъ-тъ ти, и входъ-тъ ти,
И буйство-то ти противъ мене.

28 Понеже буйство-то ти противъ мене,

^ф Псал. 115; 4. Иер. 10; 3.

^х Псал. 83; 18.

^и Псал. 65; 2.

^{*} Иса. 37; 21 и др.

^и Плач. 2; 13.

^и Иов. 16; 4. Псал. 22; 7, 8.

^и Плач. 2; 15.

^б Псал. 71; 22. Иса. 5; 24.

^и Иер. 51; 5.

^и Гл. 18; 17.

^и Псал. 20; 7.

^и Или Еимъ.

^и Иса. 45; 7.

^и Иса. 10; 5.

^и Псал. 129; 6.

^и Псал. 139; 1 и др.

^и Иов. 41; 2. Иез. 29; 4. 38; 4.

^и Амос. 4; 2.

И надменностъ-та ти, възлъзахъ въ уши-
тѣ ми,
За това ^ище турїж кукж-тъ си въ ноз-
ди-тѣ ти,
И уздж-тъ си въ устни-тѣ ти,
Та ще тя върнѣ прѣзъ ["]пжть-тъ прѣзъ
които си дошель.

29 И то ще ти бѣде ^{*}знаменіе:
Това лѣто ще ядете което е саморасло:
И второ-то лѣто, което прорастува отъ
исто-то:

А трето-то лѣто, посѣйтѣ, и ожнѣте,
И насадѣтѣ лозія, и яждете плодъ-тъ имъ.

30 И ^{*}упазено-то отъ Іудинъ-тъ домъ
Което е останжало, ще пусне корени
пакъ долу,

И ще даде горѣ плодъ.

31 Защото изъ Иерусалимъ ще излѣзе остан-
тица-тъ,
И изъ горж-тъ Сионъ упазено-то:
^и Ревностъ-та на Господа Саваоеа ще свър-
ши това.

32 Заради това така говори Господь за Асси-
рийски-тъ царь:

Нѣма да влѣзе въ гойзи градъ,
Нито ще хвърли тамъ стрѣлж,

Нито ще излѣзе прѣдъ него съсъ щитъ,
Нито ще въздвигне противъ него окопъ.

33 По пжть-тъ по които е дошель, по него
ще ся върне,
И въ тойзи градъ нѣма да влѣзе, говори
Господь.

34 Защото ^и ще защитиъ тойзи градъ, да го
спазиж,
Заради мене, и ^изаради раба ми Давида.

35 И ^ивъ онѣзи нощ излѣзе ангель Го-
сподень, та порази въ Ассирийски-тъ
станъ сто и осмдесет и петъ тысячи: и
когато станахъ на утринъ-тъ, ето, всич-
ки отибраха бѣхъ мъртви трупове. И тър-
тиж Сенахиримъ Ассирийски-тъ царь,

та отиде, и върнѣ ся, и живѣеше ^ивъ

37 Ниевиѣ. И като ся кланише въ домъ-тъ
на Ниероха богъ-тъ си, ^иАдрамелехъ и
Сарасаръ сынове-тъ му ^ипоразихъ го съ
ноյзъ, и тѣ побѣгнахъ въ Ааратекж-
тъ земіж, а вмѣсто него ^ивъцари ся Е-
сараддонъ синъ му.

ГЛАВА 20.

1 "Въ онѣзи дни разболѣ ся Езекія до
смърть: и дойде при него пророкъ Иса-
ія, Амосовъ сынъ, та му рече: Така го-
вори Господь: Нареди за домъ-тъ си, по-
неже ще умреши, и нѣма да живѣешъ.

^а Ст. 33, 36, 37.

^б 1 Цар. 2; 34. Гл. 20; 8, 9.

^и Иса. 7; 11, 14. Лук. 2; 12.

^и 2 Лѣт. 32; 22, 23.

^и Иса. 9; 7.

^и Гл. 20; 6.

^и 3 Цар. 11; 12, 13.

^и 2 Лѣт. 32; 21. Иса. 37; 36.

^з Быт. 10; 11.

^и 2 Лѣт. 32; 21.

^и Ст. 7.

^и Ездр. 4; 2.

^и —

^и 2 Лѣт. 32; 24 и др. Иса.

^и 38; 1 и др.